

Tomáš Huráb

Kinematika autového vhazování ve fotbale

Oponent: PhDr. Mario Buzek, CSc.

Výkony ve sportovních hrách se dynamizují, zdokonaluje se technická vybavenost hráčů, zlepšují se didaktické technologie. Bez cíleného výzkumu nelze vnést do tréninkového procesu nové podněty. Proto považuji uvedený problém, řešený diplomantem, uvedený na 58 stránkách textu, včetně tabulek a grafického vyjádření za velmi účelný. Přes přehledný a logicky ucelený postup při zpracování zadaného tématu se vyjádřím k jednotlivým částem, případně kapitolám:

Teoretická část ve svém úvodu je zbytečně naplněna obecnými informacemi, bez bezprostředního vztahu k řešenému problému (historie, FIFA). Chtěl-li autor tuto oblast zařadit, měl ji více specifikovat (např. vývoj pravidla o vhazování ze zámezí apod.) Rovněž systematika je určitým způsobem dublována a v určitém směru i nepřesná, i když citace pochází od věhlasného slovenského autora. Další drobnou výtku k východiskům vidím v nezařazení aktuálního rozboru způsobu provedení vhazování ze zámezí v ději utkání (autor mohl tak lépe vymezit typologii, než jakou uvádí v kapitole 1.4.1., s tím že mohl naznačit způsoby, které upřednostňují vzdálenost, rychlost apod.). Rovněž nelze také opomenout nesprávný název této standardní situace, uvedený rovněž v názvu DP. Pravidla hovoří o vhazování, ne o autovém vhazování. Další část přehledové studie má již specifický charakter, s dostatečným a hlavně strukturovaným (typologie, činitelé ovlivňující provedení vysvětlením přístupů, včetně dalších daných parametrů biomechanického a kinematického charakteru) některých citací zahraničních autorů. S předjímáním na závěry této práce lze rovněž konstatovat absenci citované literatury, která by zohledňovala transfér výsledků výzkumných šetření do didaktické technologie (např. jak jednotlivé sledované proměnné uplatnit při nácviku technického provedení – změny optimálního úhlu vypuštění míče, jak dosáhnout změn v rychlosti letu míče, jak změnit výšku letu míče apod.). Případně se zmínit o neexistenci této aplikované literatury.

Metodika výzkumu, metodologicky postup je pregnančně vysvětlen s bližší specifikací v cílech práce, než v hypotézách, které jsou formulovány příliš vágně („vysoká úroveň, existence vztahu, bude vyšší apod.“).

Výsledky a diskuze jsou přehledně zpracovány odbornou deskripcí s doplněním logicky navazujících tabulek a grafů. Autor přesně charakterizoval vybrané časoprostorové

proměnné jako odhodovou vzdálenost, rychlost při odhodu či změny rychlosti při různém úhlu odhodu. V této souvislosti se táží, proč někteří probandi nezúročili výhody rozběhu pro zvýšení odhodové rychlosti, jak tomu bylo u většiny sledovaných. V druhé části autor uvedl přehledně kinematický rozbor vhadování s uvedením vybraných kinematických proměnných. Opět se naskytá otázka při popisu optimálního provedení odhodu míče, proč autor nevycházel z objektivních údajů, které podmiňují ideální provedení a spokojil se s konstatováním ve smyslu „provedení co nejdelšího zášvihů, pohybu zápěstí či napnutí horních končetin“. V kinematickém rozboru byly zjištěny dva různé způsoby provedení. Byly tyto dva způsoby posuzovány i z pohledu časoprostorových charakteristik?

Závěry: Přes výše uvedené poznámky k obsahu zpracování lze konstatovat, že autor uvedený problém vymezil a zpracoval velmi podrobně s poukázáním na významné proměnné ovlivňující kvalitu vhadování. Je škoda, že diplomant se nepokusil přenést některé závěry do konkrétní didaktické praxe, upozornit na možné přístupy k nácviku vhadování pro různé účely. Diplomant prokázal erudici řešit daný problém a analyzovat některé zákonitosti biomechanického a kinematického charakteru.

Hodnocení:

26.4.2008

PhDr. Mario Buzek, CSc.

